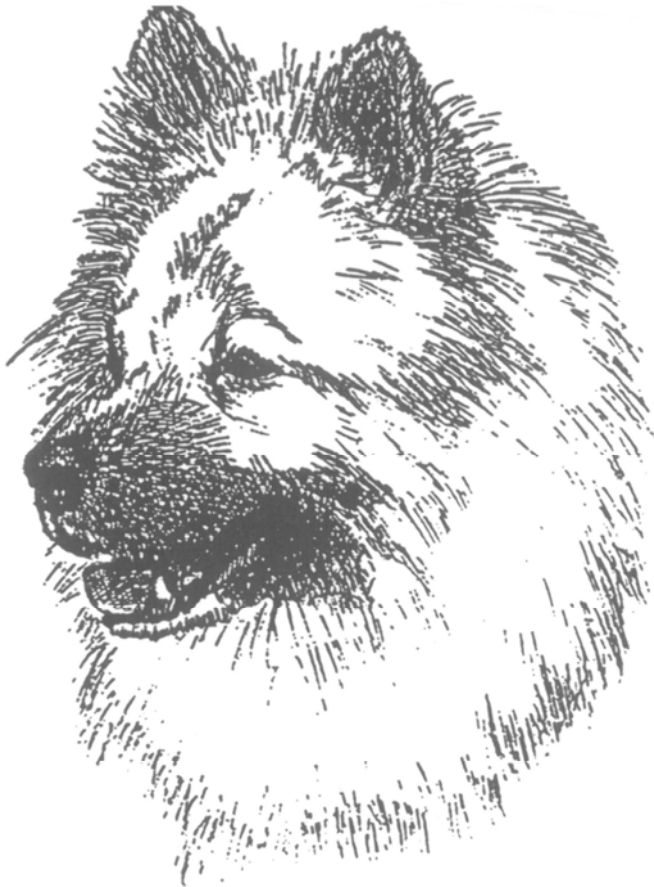

Wzorzec FCI nr 291 /16.06.1999/, wersja angielska

EURASIER
(Eurasian)

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
06.01.1994.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 5 Szpice azjatyckie i rasy
pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Rasa została ukształtowana w 1960 r. jako rezultat krzyżowania chow chowa ze szpicem wilczym. Początkowo nosiła nazwę „wolf-chow”, natomiast po skrzyżowaniu z samoyedem rasa zmieniła nazwę na „eurasier” (eurasian) i została uznana przez FCI.

WRAŻENIE OGÓLNE : Harmonijny, dobrze zbudowany, średniej wielkości pies w typie szpica, ze stojącymi uszami i z szatą w różnym umaszczeniu. Długość szaty powinna pozwalać dostrzec proporcje tułowia. Średnio mocny kośćciec.

ISTOTNE PROPORCJE: Długość grzbietu przekracza nieco wysokość w kłębie. Długość kufy jest niemal identyczna z długością okolicy mózgowcaszki.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pewny siebie, spokojny, zrównoważony, o wysokim progu pobudliwości. Baczny i czujny, ale nie hałaśliwy. Bardzo mocno przywiązany do swej rodziny. Powściągliwy w stosunku do obcych, ale nie agresywny. Brak instynktu myśliwskiego. Aby w pełni rozwinąć powyższe cechy, eurasier wymaga stałej, domowej bliskości z rodziną i wyrozumiałego, lecz konsekwentnego wychowania.

GŁOWA : Harmonijna; czaszka nie przesadnie szeroka. Kształt głowy z góry i profilu – klinowaty. Grzbiet nosa i czaszka – równoległe.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI : Płaskie czoło z wyraźną bruzdą czołową. Dobrze zaznaczona potylicca.

Stop: Ledwie zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Średniej wielkości; lustro nosa o czarnej pigmentacji.

Kufa: Ani zbyt toporna, ani zbyt spiczasta. Zwężająca się ku nosowi. Prosty grzbiet nosa i prosta żuchwa.

Wargi: Krawędzie warg napięte, o czarnej pigmentacji.

Szczeka i żuchwa oraz uzębienie: Mocne; szerokie zęby żuchwy. Mocne, pełne uzębienie (42 zęby, zgodnie z wzorem zębowym). Zgryz nożycowy lub cęgowy. Górne siekacze przylegają ściśle do przedniej krawędzi dolnych siekaczy albo stykają się z nimi. Zęby przedtrzonowe i trzonowe osadzone w jednej linii, bez luk. Wszystkie zęby muszą znajdować się w pionowej pozycji względem szczęki i żuchwy.

Policzki: Bardzo nieznacznie zaakcentowane.

Oczy: Ciemne, średniej wielkości, ani przesadnie głęboko osadzone, ani też wylupiaste. Szpara powiekowa nieco ukośna. Obwódki oczu o czarnej pigmentacji; ściśle przylegające.

Uszy: Rozstawione mniej więcej na szerokość nasady ucha. Średniej wielkości, trójkątne. Stojące, z lekko zaokrąglonymi koniuszkami. Koniuszki uszu i środek stopu powinny tworzyć niemal równoboczny trójkąt.

SZYJA: Średniej długości, harmonizująca z wyglądem ogólnym. Dobrze umięśniona. Skóra na gardle ściśle przylegająca. Płynnie połączona z tułowiem.

TUŁÓW:

Wrażenie ogólne: Mocny; grzbiet nie przesadnie krótki.

Kłab: Zaznaczony.

Grzbiet: Stabilny i prosty. Bardzo dobrze umięśniony.

Lędźwie: Dobrej długości i szerokości; bardzo dobrze umięśnione.

Zad: Prosty, szeroki i mocny.

Klatka piersiowa: Sięgająca łokci, z owalnie wysklepionymi żebrami. Przedpiersie dobrze rozwinięte, choć nie [przesadnie] zaznaczone. Długi, sięgający daleko do tyłu mostek.

Dolna linia: Nieco podciągnięta.

OGON: Prosty u nasady, okrągły i mocny, dobrej grubości, zwężający się ku końcowi. Krzaczasty włos. Noszony pochylony do przodu nad grzbietem, zawinięty nieco na bok lub zwinięty. Kiedy zwisa, sięga stawu skokowego.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wrażenie ogólne: Widziane z przodu – ustawione prosto i równolegle. Widziane z boku – umiarkowanie kątowne. Ramię i przedramię niemal równej długości.

Łopatki: Dobrze umięśnione. Ustawione nieco ukośnie.

Ramię: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Łokcie: Blisko klatki piersiowej.

Przedramię: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Nadgarstek: Mocny.

Śródrezcze: Średniej długości; widziane z przodu – dosyć proste; widziane z boku – nieznacznie nachylone do przodu.

Przednie łapy: Owalne; zwarte; umiarkowanie wysklepione palce. Mocne pazury o ciemnej pigmentacji. Opuszki mocne, dobrze wykształcone, o czarnej pigmentacji. Gęsty włos między opuszkami.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wrażenie ogólne: Widziane z tyłu – ustawione prosto i równolegle. Widziane z boku – umiarkowanie kątowne. Udo i podudzie niemal równej długości.

Miednica: Nieco ukośna.

Udo: Średniej długości, z silnymi mięśniami.

Kolano: Mocne; kąt nie przesadnie rozwarty.

Podudzie: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Staw skokowy: Nie może być ustawiony przesadnie nisko; stabilny; ani odstający, ani ustawiony podsiebnie.

Śródstopie: Dobrej długości i szerokości; widziane z boku – pionowe.
Tylne łapy: Owalne; zwarte; umiarkowanie wysklepione palce. Mocne pazury o ciemnej pigmentacji. Opuszki mocne, dobrze wykształcone, o czarnej pigmentacji. Gęsty włos między opuszkami.

CHÓD/RUCH: Dobrze okładający teren, z dobrą akcją kończyn tylnych i dobrym wykrekiem.

SKÓRA: Napięta, pigmentowana.

SZATA:

WŁOS: Na całym tułowiu gęste podszycie i średniej długości, luźno leżący włos okrywowy. Krótki włos na kufie, twarzoczaszce, uszach oraz przedzie kończyn. Ogon, tył przednich nóg (pióra) oraz tylnych nóg (portki) – okryte długim włosem. Szata na szyi tylko nieznacznie dłuższa, niż na tułowiu; nie tworzy grzywy.

MAŚĆ: Wszystkie kolory oraz kombinacje kolorów – dopuszczalne, z wyjątkiem koloru czysto białego, białych łat oraz koloru wątrobianego.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

<u>Wysokość w kłębie:</u>	Psy: 52-60 cm, Suki: 48-56 cm.
<u>Waga:</u>	Psy: 23-32 kg, Suki: 18-26 kg.

Zrównoważone proporcje są najistotniejsze, ale ideałami, do jakich należy dążyć, są średnia wysokość i waga:

<u>Wysokość w kłębie:</u>	Psy: 56 cm, Suki: 52 cm.
<u>Waga:</u>	Psy: 26 kg, Suki: 22 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Nerwowość, płochliwość, nadmierna nieufność.
- Brak poprawnego zróżnicowania płciowego (dymorfizmu płciowego).
- Brak jednego lub kilku siekaczy lub kłów; brak jednego lub kilku przedtrzonowców (P3 lub P4), bądź jednego lub kilku trzonowców (M1 lub M2). Nieprawidłowości zgryzu.
- Ektropia, entropia; oczy osadzone zbyt głęboko lub zbyt małe.
- Distichiaza (rzęsy ustawione w dwóch rzędach).
- Półstojące lub wiszące uszy.
- Złamany ogon.
- Wyraźny brak pigmentu.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.